

E. FIDELIS i M. PIEŃKOWSKI (Warszawa)

O konferencji „Zastosowania matematyki” w Jadwisinie

Komitet Nauk Matematycznych PAN oraz Polskie Towarzystwo Matematyczne zorganizowały w dniach 16–19 października 1972 r. w Jadwisinie k/Serocka ogólnopolską konferencję poświęconą zastosowaniom matematyki. Miała ona charakter naukowy, a jej celem było zapoznanie uczestników z problematyką aktualnie prowadzoną w różnych ośrodkach na terenie kraju, przedstawienie wyników własnych oraz wymiana doświadczeń.

Dla realizacji konferencji powołano Komitet Organizacyjny w następującym składzie: dr Eugeniusz Fidelis (przewodniczący), dr Tadeusz Iwiński, doc. dr Lech Kubik, prof. dr Józef Łukaszewicz, prof. dr Jan Oderfeld, dr Marek Pieńkowski (sekretarz), prof. dr Stefan Rolewicz, prof. dr Roman Sikorski, dr Ryszard Zieliński. W samej konferencji wziął udział także Przewodniczący Komitetu Nauk Matematycznych PAN, prof. dr Władysław Orlicz.

Konferencja odbyła się w Domu Pracy Twórczej Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa w Jadwisinie, który okazał się bardzo dobrym miejscem dla tego typu konferencji.

Jej program obejmował wykłady zaproszonych prelegentów (w sumie 16 godz.), 15–20 minutowe komunikaty zgłoszone przez uczestników oraz posiedzenia pod nazwą „Kto wie, jak to rozwiązać?” poświęcone zgłaszaniu problemów.

Liczba uczestników oraz ich aktywny udział na forum konferencji przedstawiały się następująco:

Skąd	Uczestnicy	Wykłady	Komunikaty
Instytuty PAN	17	4	4
Uniwersytety	30	3	10
Politechniki	26	—	12
Szkoły Rolnicze	11	1	2
Szkoły Ekonomiczne	11	—	2
Instytuty Resortowe	42	—	5
Zakłady produkcyjne	8	—	1
Goście zagraniczni	2	1	1
Razem	147	9	37

Frekwencja uczestników na posiedzeniach była wysoka; przeciętnie w obradach brało udział ok. 120 osób.

W ramach konferencji wygłoszono następujące wykłady:

1. Dr hab. Robert B a r t o s z y ń s k i (Instytut Matematyczny PAN), *Pewne statystyczne aspekty procesu klasyfikacji*.

2. Doc. dr Andrzej K i e ł b a s i ń s k i (Uniwersytet Warszawski), *Zastosowania analizy numerycznej w obliczeniowych zadaniach algebry*.

3. Doc. dr Andrzej Krzywicki (Uniwersytet Wrocławski), *Stabilność strukturalna i jej zastosowania*.
4. Prof. dr Józef Łukaszewicz (Uniwersytet Wrocławski), *Wybrane zagadnienia z teorii obsługi masowej*.
5. Prof. dr Wiktor Oktaba (Wyższa Szkoła Rolnicza w Lublinie), *Estymacja komponentów wariancyjnych metodą analizy wariancji*.
6. Prof. dr Zdzisław Pawlak (Centrum Obliczeniowe PAN), *Matematyczne podstawy informatyki*.
7. Prof. dr A. D. Solovjev (ZSRR — Uniwersytet Moskiewski), *Podstawowe kierunki prac w zakresie teorii niezawodności i obsługi masowej prowadzonych w ZSRR*.
8. Prof. dr Andrzej Turowicz (Instytut Matematyczny PAN), *Podstawowe twierdzenia teorii optymalizacji*.
9. Dr Ryszard Zieliński (Instytut Matematyczny PAN), *Wybrane zagadnienia optymalizacji statystycznej w przestrzeni skończonej wymiarowej*.

W związku z małą ilością czasu i szeroką problematyką konferencji, komunikaty zgłoszone przez uczestników wygłaszane były równoległe w czterech sekcjach. W sekcji zastosowań probabilistycznych wygłoszono ich 8; statystyki matematycznej — 13; metod optymalizacji — 8; metod numerycznych i teorii maszyn — 8. Trudno dokładnie ocenić, czy ten rozkład tematyczny odzwierciedla aktualny stan zastosowań matematyki w Polsce. Być może tak, gdyż organizatorzy przyjęli do wygłoszenia wszystkie zgłoszone komunikaty.

Odbyły się także dwa posiedzenia problemowe „Kto wie, jak to rozwiązać?”; trwające w sumie 3,5 godziny. W ramach tych posiedzeń 11 osób zgłosiło problemy do rozwiązania. Niektóre z nich zostały rozwiązane na miejscu, pozostałe skierowano do kompetentnych osób.

W opinii Komitetu Organizacyjnego poziom konferencji był dość wysoki (wyjątek stanowiły dwa słabsze komunikaty). Zorganizowane posiedzenia problemowe pod nazwą „Kto wie, jak to rozwiązać?” spotkały się z dużym zainteresowaniem uczestników i, zdaniem Komitetu Organizacyjnego, powinny być kontynuowane na następnych konferencjach poświęconych zastosowaniom matematyki. Wydaje nam się, że posiedzenia tego typu mogłyby również być organizowane w ramach posiedzeń naukowych PTM, przede wszystkim dla naszych członków wspierających. Zagadnienia zgłaszane przez osoby zainteresowane powinny być składane przedtem na piśmie.

Wbrew poprzednim obawom okazało się, że szeroki zakres problematyki konferencji bardzo przypadł do gustu uczestnikom. Dało im to możliwość przeglądu aktualnych metod matematycznych stosowanych do różnych zagadnień praktycznych. Wydaje się nam, że przyszła konferencja powinna również uwzględniać różnorodną problematykę.
